

ВІЧНИЙ СКАРБ

Добротою зігрівайте одне одного...

ТАЄМНИЦЯ
РІЗДВА

2

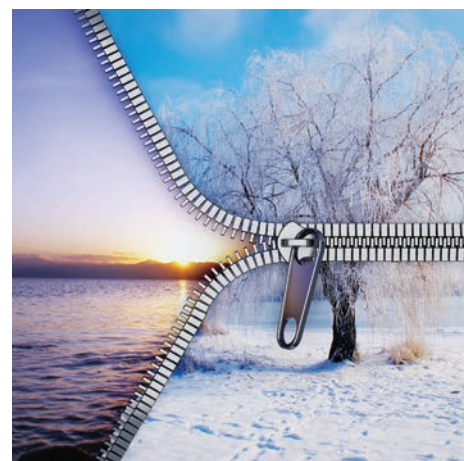
ТРЕТЯ
ЗАПОВІДЬ

5

НЕБО
ЗВІЩАЄ

6

ЧИМ ЗИМА
КРАЩА ЗА ЛІТО?

8

Ночь тиха

Ночь тиха. По тверди зыбкой
Звезды южные дрожат.
Очи матери с улыбкой
В ясли тихие глядят.

Ни ушей, ни взоров лишних,
Вот пропели петухи –
И за ангелами в вышних
Славят Бога пастухи.

Ясли тихо светят взору,
Озарен Марии лик.
Звездный хор к иному хору
Слухом трепетным приник.

И над Ним горит высоко
Та звезда далеких стран:
С ней несут цари Востока
Злато, смирену и ладан.

Афанасий Фет

Сыплет снегом колючим в лицо

Сыплет снегом колючим в лицо,
И за метр не видать ничего...
Наконец-то родное крыльцо –
Здесь собрались встречать Рождество.

Хорошо, что хоть дважды в году
Людям хочется вспомнить Тебя,
Пенье ангелов в небе, звезду,
И Марию – как смотрит любя

На рожденное ею Дитя.
Восхищенный визит пастухов,
И какое-то время спустя –
Дар богатый восточных волхвов.

А на Пасху все вспомнят о том,
Как чудесно Ты утром воскрес.
Веселится сегодня весь дом.
Я молюсь же, чтоб воля Небес

Стала всюду желанной сердцам
И Спаситель в них место нашел,
Чтоб ценнее для них стал Ты Сам,
А не праздник и праздничный стол.

Ветер стих понемногу, и вот
Снег кружится уже так легко...
Праздник там, где Спаситель живет,
И лишь Он дарит сердцу покой.

Ольга Бокова

ТАЄМНИЦЯ РІЗДВА

Люба йшла повільно. Напередодні Різдва на вулицях завжди людно. Усі поспішали купити подарунки своїм коханим і рідним.

Було доволі тепло, як тільки може бути тепло зимового вечора. Падав лопатий сніг, звідусіль долинала музика. Люба йшла, ніби не помічаючи всієї цієї передсвяткової метушні. Хтось зачепив її плечем і відразу ж перепросив: «Вибачте, будь ласка. Зі святом вас!»

«Як я втомилася від цих свят. Швидше б вони вже закінчилися. Кому потрібні ці подарунки?! Суцільний формалізм. Вигадали для себе відмовку. Ні, щоб поговорити, запитати, як справи, допомогти порадою, просто вислухати. Усі заклопотані, усім ніколи. Мовляв: "Вибач, сім'я". Та ви не знаєте, що таке сім'я! Сім'я – це двоє! Поруч! Разом! Це діти, сміх, радість, щастя та море любові. Це тиха вечерея, мерехтіння свічок, новорічні вогні. Я знаю це точно, я бачила це, коли були живі мої батьки. А тепер я сама...»

Неподалік від будинку Любину увагу привернула вітрина новенької крамниці. За дверима звучала знайома мелодія, дуже схожа на ту, що співала їй у дитинстві мама. За начищенням до блиску склом стояла пухнаста ялинка, а на ній пишалися красиві банти кольору зірок, сині кульки відбивали світло вуличних вогнів, а посипані блискітками дзвіночки повільно погойдувалися. Поруч фігурки ляльок зображали біблійну сцену: ангели сповіщають пастухам про народження Месії на тлі яскравої Віфлеємської зірки. Люба затрималася біля вітрини.

На вулиці раптом стемніло, і працівниця крамниці винесла свічки, щоб освітити вітрину. Це додало картині за склом особливої таємничості. Полум'я свічок миготіло так, що здавалося, ніби фігурки рухаються.

Люба сіла на лавку навпроти скла. І те, що сталося далі, змінило все її життя.

Хтось підійшов і сів поруч. Імовірно, його теж привабила ця дивовижна картина.

– Як вам це? – запитав незнайомец.
– Що «це»? – не відриваючи погляду від вітрини, запитала Люба.

– Ну, ось усе це? – багатозначно пояснив чоловік.

Люба знизала плечима, намагаючись зрозуміти, про що це він. Помовчавши трохи, незнайомец запитав:

– Що? Світить, але не гріє?
Люба мовчала, а він продовжив:
– Вам самотньо.
– Чому ви так подумали? – запитала Люба.

– Я не подумав, я просто знаю. Ось уже котрий рік біля цієї зірки зупиняються люди. Уже не одна пара очей вдивлялася в її світло, і не одне самотнє серце завмирало, осягнувши її таємницю. Ви хочете запитати, у чому її таємниця? Вона стара, як світ, і проста, як польова квітка. Вона важлива, як голодному хліб, а спраглому – ковток води. Без її світла всім людям на Землі було б самотньо, і вони не мали б жодної надії позбутися цієї самотності.

У Люби на очах з'явилися сльози. Незнайомец мав рацію: їй справді було самотньо. Вона повернулася до нього обличчям і, дивлячись в очі, промовила:

– Я думала, що зможу... сама... витримати... але сил уже немає.

– Звичайно, не зможеш, а ось Він зможе.

Незнайомец показав на ясла за вітриною магазину, у яких лежав маленечий Христос.

– Ім'я в тебе дивовижне – Любов. Скількох воно врятувало від самотності!

Несподівано вулиця освітілася безліччю вогнів. Люба подивилася на зірку за вітриною. Їй здалося, що та почала світити ще яскравіше й красивіше. Дівчина озирнулася на співрозмовника. Їй хотілося ще поговорити з ним, але його вже ніде не було, а на лавці лежав згорток, на якому було написано: «Любі на Різдво».

Вона обережно розгорнула пакунок. Там лежала листівка із зображенням ангела, який сповіщає про народження Месії, і свічка у вигляді Віфлеємської зірки, вкрита сріблястими блискітками.

А на листівці були слова: «Це Різдво для тебе! Ти не сама – Я завжди з тобою». Без підпису, але Люба знала, Хто міг написати цього листа. Тільки Той, Хто любив, любить і любитиме тебе завжди.

Олена Логунова

Ви ще заздрите?

«Хай ніхто не шукає свого власного, але кожний те, що для ближнього» (1 Кор. 10:24).

Дівчинка повернулася зі школи, прибігла до кухні та, розмахуючи аркушем паперу, звернулася до мами: «Поглянь на цього метелика. Він – найкрасивіший у світі. Це тобі». Доки мама закінчувала готувати обід, дівчинка не змовкала ні на хвилину, наполягаючи, щоб та подивилася на малюнок. Жінка витерла руки й узяла аркуш паперу. «Метелик красивий, – сказала мама, радше щоб зробити приємне доньці, бо насправді вона думала інакше. – Де ти навчилася так малювати?»

«Матусю, це малювала не я, а моя подруга. Вона малює краще за всіх на світі. Я попросила її, щоб вона намалювала цього метелика для тебе». Сказавши це, дівчинка побігла гратися на подвір'я, поцілувавши маму, яка досі не знала, як реагувати на такий подарунок.

Ви ніколи не замислювалися над тим, чому Христос сказав, що якщо ми не будемо, як діти, то не потрапимо до Царства Небесного? Діти чисті у своєму сприйнятті. Чи здатні ми з вами радіти успіху інших? Як ми повинні сприймати досягнення друзів, рідних, колег? «Радійте з тими, що радіють» (Римл. 12:15), – радить Біблія. Ми всі добре знаємо, якою має бути правильна відповідь. Знаємо, чого навчав Христос і як повинен це сприймати християнин. Утім, добре розуміючи теорію, чи здатний я в житті щиро радіти частю інших?

Заздрість може спотворювати реальність і отруювати душу. Людина, охоплена заздрістю, бачить неіснуюче й поступово сама починає вірити в те, що собі уявляє. У глибині душі вона розуміє, що її почуття хибні, проте не може вирвати їх зі свого серця. І щоб виправдати свої переживання, як правило, починає звинувачувати.

Чи є в Бога засіб проти такої хвороби? Звісно, є! Це – Христос. Щодня споглядаючи Ісуса, роздумуючи про прекрасні риси Його характеру, спілкуючись із Ним, зміцнюючи в собі Його Дух, Котрий дедалі більше контролюватиме наші вчинки й освячуватиме нашу гріховну природу, ми побачимо, як у нас почне відображатися Христос. Ми відчуватимемо так, як відчуває Він, думатимемо й діятимемо так, як діяв Він у різних життєвих ситуаціях.

❗ Тож живімо з вірою в те, що Ісус поруч із нами за будь-яких обставин!

РІЗДВЯНИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ НАС

*Ми всі
потрібні одне
одному*

Різдво Христове! Звідки прийшла до нас традиція обдаровувати одне одного подарунками, збирати дітей та сім'ї разом у передріздвяну пору?

Згадаймо відомі казки, які ми знаємо з дитинства. Наприклад, «Червона Шапочка». Назвіть позитивного героя цієї казки. Переконали, що більшість скаже: «Червона Шапочка». Проте це не так. Тут немає позитивних персонажів. Антипод вовка – лісоруб. Він грає роль рятувальника в цій казці, тобто є втіленням людських сподівань, одвічної мрії людей про добро.

Ми часом так сліпо підкоряємося своїм інстинктам у питанні справедливості, що навіть не помічаємо, яким безглуздом принципом керуємося. У цій казці, як і в багатьох інших, проблема зла вирішується злом. Вовк проковтнув бабусю та внучку, а лісоруб упіймав вовка й розпоров йому животи. Убив! Чим же мисливець кращий за вовка?! Тільки тим, що сильніший?

Через такі казки розуми наших дітей наповнюються вірою в насильство, яке виправдовується шляхетними мотивами. Та це хибна перспектива. Ми не помічаємо підробки. Ба більше, дивуємося, чому наші діти погано вчиняють, застосовуючи силу, щоб довести справедливість. Та ми самі їм нав'язали, що правда на боці того, хто сильніший. І знаєте, про що це свідчить? Що ми всі за своєю природою недобрі! Усередині нас живе зло, яке ми сприймаємо як добро. І звільнити самих себе від цього ми не в змозі. Проте звільнення необхідне.

Проаналізуймо відчуття, які ми переживаємо під час сварок. Кому не доводилося сваритися? А чи доводилося вам брати всю відповідальність за конфлікт на себе й у такий спосіб залагоджувати його? Кому ця ідея спадала на думку? А кому вдалося застосувати її на практиці? Хто з нас, зойно з'явилася ідея пробачити, поступитися, примиритися, миттєво підкорявся їй? Мабуть, одразу ж з'являлася інша думка: якщо я поступлюся зараз, прощу, візьму всю відповідальність на себе, то мені завжди доведеться «прогнатися»? Тут і починається «політика вигоди», ми не наважуємося протистояти злу й дати шлях добру. Та щоб звільнити нас від егоїзму, Бог бажає поєднати нас із Собою – Джерелом життя.

Писання свідчить про те, що ми створені Богом. Ми – не продукт сліпого випадку. Ми бажані на цій Землі. І Творець наділив нас свободою вибору. Коли з людиною сталася катастрофа внаслідок її ж вибору, коли егоїзм, мов восьминіг, захопив її своїми щупальцями, коли вона зрозуміла, що, борючись проти власного зла, завжди лежатиме на лопатках, тоді їй на поміч поспішив Бог! Господь прийшов у наш світ, ставши Боголюдиною. Така суть різдвяної історії.

Бажаючи спасти нас від егоїзму, Бог зодягнувся в людську природу. І Він вийшов на сцену історії не як зрілий чоловік, а пройшов шляхом приниження, народившись немовлям від жінки. Ісус мав учитися ходити, набиваючи собі синці, як і всі. Творець Усесвіту мусив здолати шлях, який свого часу пройшов кожен з нас. А потім терпів ненависть тих, кому хотів допомогти.

Рід людський не тільки зневажив Того, Хто прийшов йому

на поміч, він зненавидів Його. Життя походить лише від життя. Однак ми, народившись, успадковуємо й носимо в собі смерть. Корінь будь-якого гріха – в егоїзмі, він знищує нас. І щоб звільнити нас від егоїзму, Бог бажав знову з'єднати людство з Джерелом життя.

Історія ж про Різдво Христове свідчить про те, що смерть, якої ми так боїмося, переможена. Різдво Христове – це історія про знову подароване людині життя. Ми не покинуті напризволяще, не віддані на відкуп ненависті, гніву та всьому, що завдає болю та гіркоти. Достатньо лише звернутися до Того, Хто прийшов у цей світ, щоб простягнути людству руку допомоги, до Того, Хто, будучи розп'ятим на хресті, молився: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять!» (Луки 23:34).

Ми пам'ятаємо Різдво Христове, тому що воно не закінчилося могилою. Різдво завершилося воскресінням Розп'ятого – перемогою життя над смертю.

Нехай і для нас Різдво Христове стане не просто одноденним нагадуванням, а постійним дотриманням принципу життя в повсякденності! Нехай і ми за допомогою Ісуса почнемо обдаровувати, а не відбирати! Бажаючи принести мир і підтримати, братимемо на себе відповідальність. Не біймо нікого – ні словом, ні жестом, ні поведінкою. Нехай це стане для нашого відродженого серця Різдом Христовим!

Отто Вендель

Есть страны

Есть страны, где люди от века не знают
Ни вьюг, ни сыпучих снегов;
Там только нетающим снегом сверкают
Вершины гранитных хребтов...

Цветы там душистее, звезды крупнее,
Светлей и нарядней весна,
И ярче там перья у птиц, и теплее
Там дышит морская волна...

В такой-то стране ароматною ночью
При шепоте лавров и роз
Свершилось желанное чудо воочью:
Родился Младенец Христос.

Семен Надсон

То были времена чудес

То были времена чудес,
Сбывались все слова пророка:
Сходили ангелы с небес,
Звезда катилась от Востока.
Мир искупленья ожидал –
И в бедных яслях Вифлеема,
Под песнь хвалебную Едема,
Младенец дивный воссиял...

Л. Мей

Не бойтесь тишины

Я вас прошу: не бойтесь тишины!
Она вселяет иногда тревогу,
Но среди шума повседневной суеты
Так трудно ощутить дыхание Бога,

Услышать Его голос неземной,
Который исцеляет от страданий,
Дает душе неведомый покой,
Приводит ко святому покаянию.

Лишь в тишине лесов, полей и гор,
Лишь в тишине душевного покоя
Наш внутренний спокойный взор
Узреть способен радость неземную...

И я отдам себя Его любви,
Отдам Ему заботы и тревоги –
Он будет от зари и до зари
Вести меня по той дороге,

Которая идет, где свет горит,
Где Солнце Правды душу освещает,
Где все о милости Господней говорит
И где уже ничто не угнетает.

Итак, войду в святую тишину,
Чтобы услышать голос – голос Бога.
Он нас ведет в Небесную Страну,
Где только радость, мир и нет тревоги...

Игнатъева Светлана

«Я ПОДУМАЮ»

Іноді люди беруть такий собі «тайм-аут», щоб подумати, зважити всі «за» і «проти», зробити правильний вибір чи дати усну або письмову відповідь. Часом цікаво дізнатися, про що розмірковує людина, чим живе, у якому напрямку рухається. З кимось хочеться погодитися, а з кимось – і посперечатися!

«Усе життя очікуєш зустрічі з Кимось, Хто тебе зрозуміє й прийме таким, який ти є. А врешті-решт виявляєш, що цей Хтось завжди з тобою» (Річард Бах, американський письменник, філософ, публіцист).

Це правда, кожна людина шукає Бога. Часто навіть несвідомо, адже Сам Господь, Творець людини, вклав у неї це бажання – шукати Його.

Зустріч із Богом потрібна передусім нам самим. Адже як би ми не бадьорилися, як би не думали, що нам усе підвладне й ми все можемо, але це не так. Інакше не було б у світі стільки самотніх і знедолених людей, які не відчують себе щасливими наодинці із собою.

Тільки Бог може задовольнити всі потреби людини. Тільки Він може зрозуміти її й допомогти стати по-справжньому щасливою.

«Усякий нехай мете перед своїми дверима. Якщо кожен так робитиме, уся вулиця буде чистою» (Лев Толстой, російський письменник, мислитель, публіцист).

Ця істина стара як світ, але її чомусь часто забувають. Нереально змінити світ, не змінюючи себе. Можна багато, довго й красиво говорити про те, як все має бути. Та якщо не почати втілювати це на практиці, слова так і залишаться словами, а брудна вулиця (як і наше життя) так і буде засмічена непотребом.

«Ваш мозок схожий на сад, за яким можна доглядати, а можна й запустити його. Ви – садівник, і у вашій владі виростити свій сад або залишити його занедбаним. Проте знайте: вам доведеться пожинути плоди або своїєї праці, або власної бездіяльності!» (Джон Кехо, канадський письменник, тренер з особистісного росту).

Усе починається з думок. Вони зростають у нас віру або невір'я, мотивують до перемоги або готують до поразки. Іноді хочеться дати волю своїм думкам і плисти слідом за ними. Проте слабодухість призведе до біди. Некеровані думки віднесуть туди, звідки буде складно вибратися. Тому краще день у день

обробляти свій «сад»: вирощувати правильні думки й виривати «бур'яни» – ті думки, які руйнують нас. І одного разу ми побачимо, як наші думки стануть нашими словами, наші слова – вчинками, а наші вчинки – нашим життям.

«Один урок я засвоїла ще в театральній школі. Учителю запитав нас: "Що для вас означає бути королевою?" Усі почали говорити про поставу, авторитет. А він відповів: "Ні, це те, як змінюється атмосфера в приміщенні, коли туди заходите ви!"» (Меріл Стріп, американська актриса).

Люди намагаються справити враження на інших! І що тільки для цього не роблять: купують іміджеві авто, брендовий одяг, розкішні будинки – усе для того, щоб відчувати себе значущими в очах інших.

Та ось біда: усе це ще не робить з них короля чи королеву. Можна хоч п'ять корон надіти собі на голову, але якщо ви не з королівської сім'ї, у вас практично немає шансів посісти трон!

За зовні красивою картинкою завжди хочеться побачити саму людину, її серце. І якщо там порожньо, то жодний солідний костюм, жодний золотий пил в очі не допоможуть стати Людиною з великої літери.

«Дивно влаштована людина: вона засмучується, коли втрачає багатство, і байдужа до того, що безповоротно втрачає дні свого життя» (Наполеон Хілл, американський журналіст, автор книг із саморозвитку).

Відрізнати важливе від неважливого – безцінне вміння! Розуміючи, що насправді варто цінувати, людина буде по-справжньому задоволена життям. Як цього навчитися? Потрібно не мчати по життю, а частіше зупинятися й запитувати себе: навіщо я живу? У чому мені потрібно розвиватися? Що для мене справді важливе? І тоді не доведеться на схилі віку жалкувати про безцінно прожиті роки, мріючи повернути все назад. Минуле не змінити. У нас є лише сьогодні, і ним потрібно правильно розпорядитися.

«Розум багатіє від того, що він отримує, а серце – від того, що віддає» (Віктор Гюго, французький письменник, драматург, публіцист).

Наше серце – це м'яз і в прямому сенсі (у фізіології), і в переносному (наша особистість, душа, духовна сутність). А м'язи ростуть, коли напружуються. Душа відпочиває, коли отримує розуміння, увагу, теплоту, любов, а напружується, коли віддає: прощає, терпить, вірить, ділиться, любить ближнього, як самого себе.

Напруження м'язів часто відгукується болем, але цей біль має творчу силу, він робить нас витривалішими. Так і з серцем: віддаючи щось людям, ми часто робимо це з останніх сил, через «не можу». Проте потім ми вже здатні на більше. Ми стаємо сильнішими, а наша душа – багатшою.

Земне багатство часто залежить від обставин, від здібностей. Багатство душі – тільки від нашого вибору: хочеш бути багатим – будь ним.

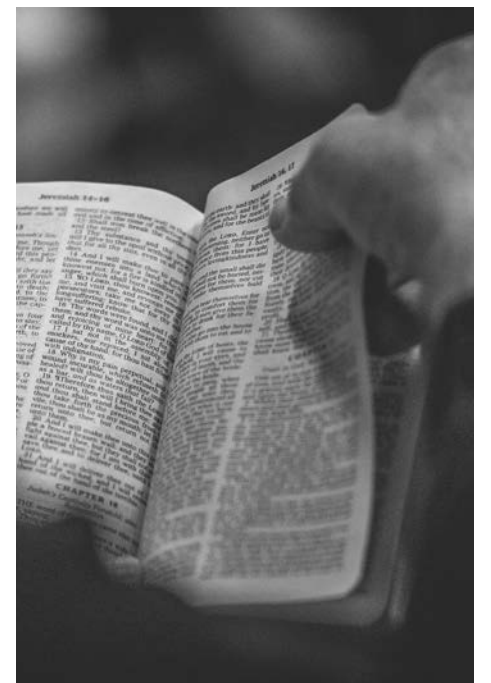
«Народжена на Сході й одягнена в східну форму та образи, Біблія мандрує всім світом звичайними кроками, обходить країну за країною, щоб усюди знайти своїх. Вона навчилася говорити до серця людини сотнями мов. Діти слухають її розповіді з подивом і задоволенням, а мудреці розмірковують про них як про життєві притчі. Лукаві та горді бояться її попереджень, а до пораних серцем і впокорених вона промовляє мовою матері. Вона влітається в наші дорожні мрії для того, щоб любов, дружба, співчуття, відданість, спогад і надія були прикрасою на вбранні її вишуканої мови» (Генрі Ван-Дайк, американський письменник, педагог, богослов).

Біблія – не художній твір, це наша історія, а отже, наше дзеркало. І, як каже прислів'я, нічого на дзеркало нарікати, коли обличчя криве. Однак у Біблії міститься історія не тільки людства, але й Бога. Тут не лише описані проблеми, але й указаний вихід. І цей вихід – спасіння, яке стає для нас реальністю, якщо ми застосовуємо Божі поради зі Священного Писання у своєму житті.

Біблія – це Книга життя.

«Яким би не було запитання, відповідь одна – Любов» (Уейн Дайер, американський письменник, лектор, викладач).

«Любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, не поводить непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, не радіє з несправедливості, а радіє з істини; все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить. Любов ніколи не минає...» (1 Кор. 13:4-8). Бог є любов! Господь відкриває Себе та діє в нашому житті й сьогодні!

ТРЕТЯ ЗАПОВІДЬ

Псалми – одна з найулюбленіших біблійних книг у християнському середовищі. Дух Святий надихнув ізраїльського царя Давида й інших укладачів псалмів вкласти в цю книгу основний принцип кожного віруючого – любов до Бога, що виражається в послуху Божим Заповідям.

За визначенням дослідників Біблії, 119-й псалом вважається духовним стрижнем християнина, який утримує його на шляху Божої істини.

А починається книга Псалмів так: «Блажен муж, що за радію несправедливих не ходить, і не стоїть на дорозі грішних, і не сидить на сидінні злоріків» (Псал. 1:1). Сатана ненавидить Бога та Його Закон. Йому не подобається, коли віруюча людина любить Закон Божий і розмірковує про нього цілий день (див. Псал. 119:97). Усе перелічене Давидом у першому вірші першого розділу: рада несправедливих, дорога грішних, сидіння злоріків – це диявольський клин беззаконня, який він намагається забити між віруючою людиною й Богом.

Народна мудрість говорить: клин клином вибивають. Щоб вибити клин ворога, Господь пропонує християнину скористатися іншим клином. Це саме те, що записав Давид у другому вірші першого псалма: «Та в Законі Господнім його насолода, і про Закон Його вдень та вночі він роздумує!»

Чи є Закон Божий предметом наших роздумів? Серед повсякденної метушні й переживань чи є він нашою розрадою (див. Псал. 119:92)? Це дуже важливе запитання, над яким замислювалися віруючі минулих століть і над яким слід задуматися й нам, християнам XXI століття. А ось якого висновку дійшов псалмист, розмірковуючи про широту кожної заповіді Божого Закону. Прочитайте в Біблії уривок з Псал. 119:98-104.

Досліджуючи перші дві заповіді Декалога (Вих. 20:1-6), ми переконалися в їхній простоті, важливості та необхідності. Ми вже знаємо про результати послуху Божим Заповідям і про наслідки непослуху Богові. У них ми побачили прояв Божої любові до нас і мали змогу перевірити прояв нашої любові до Господа.

? У чому ж важливість, значення і необхідність третьої заповіді Божого Закону для нашого повсякденного життя?

Зверніть увагу на звернення Божої Премудрості до нас, читачів і слухачів Слова Божого: «Чи ж мудрість не кличе, і не подає свого голосу розум?.. „До вас, мужи, я кличу, а мій голос до людських синів... Послухайте, я-бо шляхетне кажу, і відкриття моїх губ – то простота. Бо правду говорять уста мої“» (Прип. 8:1-7).

У книзі Вихід 20:7 записана третя заповідь Божого Закону: «Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно». Звернімо увагу на зв'язок між двома першими та третьою заповідями Божими. Якщо християнин визнає Всевишнього Бога, Творця всього живого, своїм Богом (Єрем. 32:38), якщо він любить Господа та слухається Його (це суть першої заповіді), тоді його розум правильно мислитиме (Псал. 111:10), у нього не буде кумирів, він не робитиме ідолів і зображень, не служитиме їм і не вклонятиметься (це суть другої заповіді). Серце такої людини сповниться благоговінням перед Богом, а її уста не призиватимуть Імення Господа надаремно (це суть третьої заповіді).

Досліджуючи Слово Боже, ми зауважуємо, що Бог має багато імен, якими відкривається Своему народові, беручи до уваги час і обставини, щоб показати Свою волю й Свою славу. Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру (Ісаї 9:5) – так пророкував Ісаї про прийдешнього Месію – Ісуса Христа. Відомі й інші Імена Бога: Всевишній, Бог Саваот, Сторож Божий, Святий, Господь сил, Вічний, Визволитель, Альфа і Омега, Перший і Останній, Спаситель, Творець. Поряд

із цими іменами в старозавітних книгах Писання Бог ще названий Яхве. Ми вже розмірковували про ці імена Бога, досліджуючи першу заповідь Божого Закону.

Як і під час створення Землі та всього, що її наповнює, як і в плані знищення гріха у Всесвіті, як і в Плані спасіння людства від рабства гріха, як і в історії ізраїльського народу, так і в історії всього людства і кожного з нас зокрема брали участь три Особи Божества – Отець, Син і Дух Святий.

! Заповідь свідчить: «Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно».

Про видатного вченого Ісаака Ньютона розповідають: коли в його присутності хтось промовляв Ім'я Бога, той у благоговінні знімав капелюха. Мимоволі постає важливе для нас, християн, запитання: як, де, коли та як часто ми промовляємо це святе Ім'я Бога?! Щодня ми чуємо, як люди призивають Боже Ім'я. Хтось вимовляє його з шанобливістю, повагою, вдячністю та святістю – так, як навчає Писання, як шанують Бога ангели та решта жителів Усесвіту (Об'явл. 4:9; 5:11-13; Ісаї 8:13; Мал. 1:6; 4:2; Псал. 86:2; 1 Петра 3:15). А хтось – як заманеться, без усвідомлення Його святості та величчя, просто так, за звичкою, не замислюючись, що каже. Це може статися на вокзалі, під час посадки в електричку чи автобус, коли люди штурхають одне одного; на базарі, коли торгуються з продавцем; за святковим столом, коли піднімають келих алкогольного напою; коли розповідають смішний анекдот; коли висловлюють розпач, жах чи захоплення; у звичайній розмові на вулиці між подругами, які зустрілися й обговорюють останні новини. Розгнівані чоловіки або жінки, сварячись, кидають в обличчя одне одному лайливі слова, у яких часто лунає святе Ім'я Всевишнього. Заповідь говорить: «Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно!»

Розмірковуючи про заповіді Божого Закону, псалмист переконується, що вони вельми широкі (Псал. 119:96, 97)! Чи розуміємо ми всю безмірну широту впливу третьої заповіді? Адже далі в ній своїм перстом Бог записав серйозне попередження про те, що Він не залишить без покарання того, хто призиває Його Ім'я марно! В інших Божих

Заповідях, як-от: «Не вбивай!», «Не чини перелюбу!», «Не кради!», «Не свідкуй неправдиво», «Не жадай», – про покарання не сказано нічого.

Невже якщо щира людина, але яка ще не до кінця розуміє Божу істину, випадково або необдуманно скаже Боже ім'я, то вона гріша за вбивцю чи злодія?! Звісно, так вважати нелогічно. Ось чому третя заповідь Божого Закону завжди спонукає людей замислюватися про свої стосунки з Богом, а священнослужителів зобов'язує пояснювати людям її зміст і значення (Мал. 2:7; 1 Тим. 3:15).

Якщо у світському середовищі, де люди не мають належних знань про Бога, Ім'я Господнє промовляють легковажно й без поваги до Його святості, то в християнському середовищі існує інша крайність.

Віруючі вважають, що без постійного та частого вживання святого Імені Бога, особливо під час молитви, спасіння неможливо, і тому через кожні три слова промовляють Його Ім'я. Зверніть увагу на текст молитви Господньої «Отче наш» (Матв. 6:9-13). Це – молитва-зразок. У ній звертання до Бога вжите лише один раз! Для порівняння прочитайте молитву апостолів (Дії 4:23-30), молитву Ездри (Ездри 9:5-15), молитву Неємії (Неем. 1:5-11), молитву Даниїла (Дан. 9:4-19), молитву Давида (Псал. 51).

Третя заповідь навчає нас благоговіння перед Богом під час молитви, благоговіння перед Словом Божим, а також під час нашого перебування на богослужінні. Вона поширює свій вплив на всі сфери наших стосунків: з Богом, сім'єю та суспільством.

Християнська письменниця Еллен Уайт у книзі «Патріархи і пророки» про третю заповідь Божого Закону написала так: «Ця заповідь не тільки забороняє давати неправдиві клятви й божитися, а й недбало або легковажно вживати Ім'я Боже, забуваючи про величчя, який міститься в ньому. Ми зневажаємо Бога, коли необдуманно згадуємо Його в розмовах, присягаємо Ним у незначних справах або часто й бездумно повторюємо Його Ім'я. „Святе та грізне Його Імення!“» (Псал. 111:9). Поміркуйте про величчя, чистоту та святість Бога, щоб ваше серце постійно перебувало під враженням притаманних Йому чеснот. Святе Боже Ім'я слід промовляти шанобливо й урочисто» (с. 306, 307).

Цікаво, що в багатьох перекладах Біблії початок третьої заповіді передається по-різному. У Синодальному перекладі: «Не произноси имени Господа, Бога твоего, напрасно». У старому українському перекладі Куліша: «Не прикликати имени Господа, Бога твоего, марно». В українському перекладі Огієнка: «Не призывай Имення Господа, Бога твоего, надаремно». А в оригіналі, давньоєврейською мовою, вона звучить так: «Не носи Ім'я Господа, Бога твого, брехливо».

Перераховані переклади третьої заповіді не суперечать, а навпаки, доповнюють один одного: не тільки не прикликати святого Імені Бога марно, але й не носити святе Ім'я Боже брехливо! Такі слова третьої заповіді повинні нагадувати нам дев'яту заповідь Божого Закону: «Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!» Виявляється, дев'ята заповідь така ж широка, як і третя! Людина може промовити неправдиве свідчення не тільки на ближнього свого, але й на свого Бога! Як таке може статися? Апостол Іван пояснює: «Хто каже, що пізнав Його, а заповідей Його не дотримується, той неправдомовець, і в ньому немає правди» (1 Івана 2:4).

! Це один з найпотужніших текстів Слова Божого, що показує, як людина може неправдиво свідчити про Бога.

Володимир Алексєєнко
Продовження в наступному номері

НЕБО ЗВІЩАЄ

Небо! Безмежні простори! Небачені швидкості! Загадкові планети! Неймовірні сили! Полум'я горючого водню вивирається в космос на 600-800 тисяч кілометрів від поверхні нашого гігантського Сонця!

Проте чарівна краса небес відкривається нашому погляду й у ясну ніч. Ця книга зовсім не виглядає як давня. Її сторінки не потьмяніли від часу, вони й далі випромінюють м'яке, іскристе світло, як і в ті далекі дні, коли наші прабабки захоплювалися небом, перебуваючи в Едемі.

Давид сказав про книгу зірок: «Небо звіщає про Божю славу, а про чин Його рук розказує небозвід. Оповіщує день днів слово, а ніч ночі показує думку, – без мови й без слів, не чутний їхній голос» (Псал. 19:2-4).

Небо проповідує! Небо звіщає! Проте хтось може запитати: «Про що ж звіщає небо? Що воно відкриває нам? Як нам зрозуміти його? Чим зірки можуть допомогти нам?»

Чи доводилося вам, сидячи в одному з двох потягів, що стоять поруч на платформі, переживати дивне відчуття, коли один з них починає рухатися, а ви не розумієте, який саме?

Сьогодні мільйони людей відчувають духовну й моральну невизначеність, невпевненість, у якому напрямку вони рухаються по життю й чи рухаються взагалі. І все тому, що в нашому ненадійному світі ніхто не знає, що може трапитися завтра: адже рука, що лежить на пусковій кнопці термоядерних ракет, – це рука лише людини, грішної й недосконалої за своєю природою, невпевненої в тому, чого й навіщо вона прагне.

Невизначеність породжує страх, а страх убиває. І в підсумку мільйони розгублених людей живуть у постійній напрузі, неспокої та невпевненості в завтрашньому дні.

Я вірю, що ніщо так не допоможе нам у розвитку самовладання, як спостереження через гігантські телескопи за зірками: з якою точністю рухаються вони по своїх орбітах! Думки мимоволі зосереджуються на Тому, Хто стоїть за всім цим. «Підійміть у височину ваші очі й побачте, хто те все створив?» (Ісаї 40:26).

Чи не для того Бог дозволив нам відкрити таємниці Всесвіту, щоб дати нам останню можливість прокинутися від фатального самовдоволення, у якому

ми перебуваємо на цій зараженій грихом планеті? Чи не для того Бог підняв завісу в космічному просторі, щоб зцілити нас від духовної обмеженості? Чи не для того Він показує нам безмежність Усесвіту, щоб повернути наш погляд до Себе як Творця та спонукати замислитися про нашу вічну долю?

Ми стали очевидцями відкриття таких чудес, про які люди в далекому минулому, трепетно дослухаючись до шепоту далеких світил, лише здогадувалися. Сучасна космічна техніка, найпотужніші телескопи, здатні проникати в глибини космосу, надали цьому невиразному шепоту потужності гуркоту грому.

Космос вабить нас до себе. Проте із чого краще почати, як не з нашої рідної Землі? З якою ритмічністю вона робить свій 24-годинний оберт і з якою досконалою точністю рухається по своїй космічній орбіті!

Ви запитаете: «Як усе це пояснити?» Є Рука, яка скеровує її! Йов сказав про Бога: «На нічому Він землю повісив» (Йова 26:7). Понад 35 століть тому нахнений згори Йов сказав те, що сьогодні, ґрунтуючись на відкриттях науки, змушені визнати ми.

Поміркуйте над цим. Чи може така точність, збалансованість і гармонійність бути результатом сліпого випадку, хаосу або космічної катастрофи? Адже ця дивовижна рівновага спостерігається в усій Сонячній системі. Усі галактики підкоряються законам, встановленим Творцем.

Припустімо, я скажу вам, що якийсь локомотив з причепленими до нього вагонами вибухнув, розпавшись на тисячі часток. Вибуховою хвилею ці часточки віднесло в космос, а потім вони знову впали на землю у формі маленьких потягів у повному складі: з локомотивом, багажним відділенням, пасажирськими вагонами, вагоном-рестораном, навіть з рейками, утворивши в такий спосіб потяг, готовий негайно вирушити в дорогу. Чи не здається вам, що я сам «зійшов з рейок»?

Задум і його втілення свідчать про автора та його розум, як і рівномірний хід мого годинника – про його конструктора. І якщо людина, запускаючи штучний супутник на навколорухому орбіту, монтує в ньому 40 000 найскладніших деталей, то чи наважиться хтось хоча би припустити, що постійна й точна орбіта Землі або зірок – це випадковість?

Псалмист вигукнує: «Словом Господнім учинене небо, а подихом уст Його все його військо. Бо сказав Він – і сталося, наказав – і з'явилося» (Псал. 33:6, 9). Сьогодні, як ніколи, ці слова є непогрішливою істиною. Бо що глибше людський розум проникає в таємницю неба й таємницю життя, то виразніше простежується доцільність і запланованість, а не проста випадковість чи хаос.

Зі словами Давида узгоджується висловлювання Едвіна Конкліна, ученого-біолога з Принстонського університету, який сказав: «Імовірність появи життя волею випадку можна порівняти з імовірністю появи повного словника внаслідок вибуху в друкарні». Просте, але вдале порівняння!

Минаючи перші космічні кордони, околиці нашої Сонячної системи, ми потрапляємо в скупчення гігантських світил, наприклад, у сузір'я Геркулеса, яке складається приблизно зі 100 000 зірок. Спостерігати за цим сузір'ям в телескоп – надзвичайне задоволення. Ці світила здаються осяяними діамантами на м'якому оксамиті. Наблизивши їх за допомогою потужного телескопа, ми виявляємо, що кожна блискавка крапка в небі є гігантською зіркою, схожою на наше Сонце.

Спочатку може здатися, що ці величезні світила розташовані так близько одне до одного, що планети не зможуть обертатися навколо них по своїх орбітах. Утім, ще більше наблизившись до них, ми помічаємо, що відстань між двома найближчими зірками цього скупчення перевищує одинадцять трильйонів кілометрів.

Поміркуймо: освітлення нічного міста складається зі світла вуличних ліхтарів, неонових реклам, світла з вікон житлових і виробничих будівель, а також світла від фар автомобілів на дорогах. Однак з ілюмінатора літака центр великого міста здається єдиним цілим, у якому зливається світло тисяч джерел.

Так само відбувається й зі скупченням світил у сузір'ї Геркулеса. Перебуваючи від нас на відстані 34 000 світлових років, воно створює ілюзію єдиного світлового візерунка, тому складно уявити, що ці світила розташовані дуже далеко одне від одного.

Таких скупчень сила-силенна: вони розсіпані, як піщинки на березі моря, й утворюють гігантські зоряні системи, тобто галактики, якот: Чумацький Шлях, туманність Андромеди, скупчення галактик у сузір'ї Діви, віддаленої від Землі на 20 мільйонів світлових років, чи в сузір'ї Оріона, перлині нічного неба. Туманність Оріона схожа до яскравого світла, що світить за Геркулесовими стінами зі слонової кістки та перламутру, посипаними мільйонами діамантових точок, кожна з яких – промениста зірка.

І все це – гігантські розжарені зірки, багато з яких за розмірами значно більші, ніж наше Сонце. Існує зірка Бетельгейзе (альфа Оріона), розміри якої вдалося точно встановити за допомогою сучасних комп'ютерних технологій. Виявилось, що Бетельгейзе в діаметрі має 560 000 000 км, тоді як діаметр нашого Сонця становить

1 380 000 км. Ця зірка така велика, що якби вона перебувала на місці нашого Сонця, то повністю затулила б собою горизонт.

Бетельгейзе – тільки одна із численних зірок, що дивляться на нас із сузір'я Оріона. Оріон! Коли йдеться про нього, відомі астрономи не знаходять слів. Неспроможні описати свій захват від того, що постає перед їхніми очима, вони відкладають убік перо. Негативи, отримані за допомогою гігантських телескопів, показують, що в газовій туманності є вільний простір завширшки 29 трильйонів кілометрів – величезний небесний коридор, немов шлях, спеціально приготований для Царя царів! Безперечно, з усього, що відкривається нашому погляду на небі, Оріон – це чудо із чудес!

Грандіозна велич небес вражає людський розум. Дивляючись у безмежний Божий Усесвіт, ми дивуємося всьому побаченому. Яка ж мізерна людина, що загубилася в цих безкрайніх космічних просторах!

Та не впадайте в розпач! Не потрібно боятися перед обличчям нескінченності та вічності. Треба бути впевненим в одному: ми не частки космічного пилу, що літають у хаосі Всесвіту без мети й призначення. Ми – діти нескінченного Бога-Творця!

Християнська письменниця Еллен Уайт сказала: «Над метушню Землі Він сидить на престолі. Усе відкрите для Його Божественного погляду. Зі Своєї величної спокійної вічності Він керує всіма подіями так, як за Його Провидінням є найкращим» (Е. Уайт. Служіння зцілення, 417).

Отже, чи не час нам навчитися правильно мислити? Зірка велика, а людина мала. Та все ж астроном – людина. Саме вона досліджує Божественну мудрість творіння зірок. Що відрізняє людину від зірки? Мислення. Людина може мислити! Зірка – ні.

У нашому відносно невеликому світі гора здається величезною. Якщо порівняти з дитиною, вона виглядає гігантом. Проте дитина незрівнянно величніша, ніж гори, адже вона здатна любити. Людина цінніша, ніж зірка, тому що вона здатна поклонятися. Шедевр Божого творіння – чудо із чудес – це ви і я!

Є над чим замислитися, чи не так? Утім, найбільше я люблю розмірковувати про Бога – Центр Усесвіту серед незліченних світів, розташованих у просторі, гігантських зірок, що розмірено рухаються безпомилковими небесними орбітами. І немає жодної зірки, яка б не підкорялася Його волі, жодного Сонця, яке відхиляється від визначеного йому шляху!

Серце люблячого Творця ніколи не могло б відчувати повного задоволення лише від споглядання яскравих, але мовчазних зірок, не здатних спілкуватися з Ним. Ось чому Він створив живих істот, у Всесвіті їх – міріади. Ось чому Він створив людину! Серце Бога й серце людини перебували в блаженному, радісному єднанні. Людина загублена на цій крихітній планеті. Жодне Боже творіння з безлічі, створеного Ним у Всесвіті, не могло замінити Йому людини. Син Божий був готовий піти на пошуки загубленого грішника, щоб повернути його. І Отець з найбільшою любов'ю до приреченого на загибель людства на такій непримітній, на перший погляд, планеті погодився на цю пропозицію Свого Сина: Він дав згоду на Голгофу.

Хрест є проявом безмежної любові Бога, Котрий не міг залишатися байдужим до розлуки з людиною. Хрест мав стати мостом через прірву, яка розділяла Бога й людину, мостом між Господом і безутішною тугою людини. Хрест був викупом за все це.

❗ Небо звіщає! Про що свідчать вам зірки? Небеса проголошують, що Бог, Котрий керує безліччю галактик у Всесвіті, зможе керувати й кожною бунтівливою людиною, яка прагне до Нього всім серцем і просить Його про це!

Д. Вандеман

ТВ-програма на ГРУДЕНЬ (02.12 – 8.12)*

HOPE.UA

	НЕДІЛЯ 2 ГРУДНЯ	18:30 Мозаїка батьківства	14:10 2Я - одне життя	11:00 Ранок Надії
07:00	Біблія продовжує говорити	19:00 В контексті	15:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ - (сурдо)	12:00 Біблія продовжує говорити
07:30	2Я - одне життя	20:00 Інша сторона	16:30 Помолитесь за мене	12:30 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
08:30	Дорогами християнства	20:50 Пригоди Марка	17:30 Є проблема	14:00 В гостях у Добрячка
09:10	Сложных текстов нет	21:00 Под абажуром	18:00 В контексті	14:20 2Я - одне життя
09:30	Є проблема	21:20 Дорогами християнства	19:00 Так чи Інакше	15:10 Мозаїка батьківства (сурдо)
10:00	Малюваки	22:00 Мессия: объективные доказательства	20:00 Рожеві окуляри	15:30 Рожеві окуляри (сурдо)
10:40	Мозаїка батьківства	22:30 Філософський камінь	20:20 Біблія продовжує говорити	16:00 ДЖЕМ
11:00	2Я - одне життя	23:00 Так чи Інакше	20:50 КоМарко	17:00 В контексті
12:00	Богослужіння		21:00 The Efir	18:00 The Efir
13:20	ПроФіTime	ВІВТОРОК 4 ГРУДНЯ	21:30 Дорогами християнства	18:40 Інша сторона
14:20	Помолитесь за мене	07:00 Ранок Надії	22:00 ДЖЕМ	19:30 Суботній вечір
15:20	В гостях у Добрячка (сурдо)	08:00 Людина. Храм. Спасіння	23:00 Богослужіння	20:20 Мессия: объективные доказательства
15:40	Біблія продовжує говорити (сурдо)	08:30 The Efir		20:50 КоМарко
16:10	Є проблема	09:00 Ранок Надії	ЧЕТВЕР 6 ГРУДНЯ	21:00 Сложных текстов нет
16:40	Так чи Інакше	10:00 Дорогами християнства	07:00 Ранок Надії	21:20 2Я - одне життя
17:40	Рожеві окуляри	10:30 Рожеві окуляри	08:00 ДЖЕМ	22:10 Под абажуром
18:10	Філософський камінь	11:00 Ранок Надії	09:00 Ранок Надії	22:30 Людина. Храм. Спасіння
18:30	...є Любов	12:00 В контексті	10:00 Мозаїка батьківства	23:00 Суботній вечір
19:00	Диагноз: здоровье	12:50 Диагноз: здоровье	10:20 Інша сторона	
19:30	Інша сторона	13:15 Філософський камінь	11:00 Ранок Надії	СУБОТА 8 ГРУДНЯ
20:30	Рожеві окуляри	13:30 Є проблема	12:00 Дорогами християнства	07:10 2Я - одне життя
21:00	Вісті Надії: тиждень	14:00 Профі Time	12:30 Людина. Храм. Спасіння	08:00 Музична скринька
21:40	Мозаїка батьківства	14:20 Інша сторона	13:00 Біблія продовжує говорити	09:00 Суботній вечір
22:00	Удивительные факты	15:00 2Я - одне життя (сурдо)	13:30 Малюваки	10:00 В контексті
23:00	Реформація.500	16:00 Вісті Надії: тиждень	14:00 В контексті	10:50 На перехресті
	ПОНЕДІЛОК 3 ГРУДНЯ	16:40 Так чи Інакше	15:00 Є проблема (сурдо)	11:00 Мессия: объективные доказательства
07:00	Ранок Надії	17:40 В контексті	15:30 Сложных текстов нет (сурдо)	11:30 Богослужіння LIVE
08:00	2Я - одне життя	18:40 Так промовляє Біблія	15:50 The Efir	13:00 Суботній вечір
09:00	Ранок Надії	19:10 Рожеві окуляри	16:20 Філософський камінь	14:00 В контексті
10:00	Реформація.500	19:30 Помолитесь за мене	16:40 Вісті Надії: тиждень	15:00 Богослужіння
11:00	Ранок Надії	Прямий ефір	17:20 Так промовляє Біблія	16:15 Сложных текстов нет
12:00	...є Любов	20:30 Народжені бути в сім'ї	18:00 Под абажуром	16:30 Інша сторона
12:30	Біблія продовжує говорити	21:00 2Я - одне життя	18:20 Народжені бути в сім'ї	17:20 ...є Любов
13:00	Філософський камінь	22:00 ...є Любов	18:50 Інша сторона	17:50 Біблія свідчить
13:20	Вісті Надії: тиждень	22:30 Біблія продовжує говорити	19:30 ПроФіTime	18:00 Так промовляє Біблія
14:00	Малюваки	23:00 Помолитесь за мене	20:00 Людина. Храм. Спасіння	18:40 Біблія продовжує говорити
14:20	ДЖЕМ		20:50 КоМарко	19:20 Дорогами християнства
15:20	Інша сторона (сурдо)	СЕРЕДА 5 ГРУДНЯ	21:00 Є проблема	19:50 Вісті Надії: тиждень
16:00	Удивительные факты	07:00 Ранок Надії	21:10 Так промовляє Біблія	20:30 Філософський камінь
17:00	Так промовляє Біблія	08:00 Так чи Інакше	22:00 Так чи Інакше	20:50 КоМарко
17:40	Сложных текстов нет	09:00 Ранок Надії	23:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ	21:00 Є проблема
18:00	Біблія свідчить	10:00 Помолитесь за мене		21:30 Інша сторона
18:15	Філософський камінь	11:00 Ранок Надії	П'ЯТНИЦЯ 7 ГРУДНЯ	22:20 Народжені бути в сім'ї
		12:00 Біблія продовжує говорити	07:00 Ранок Надії	22:50 ...є Любов
		12:30 ДЖЕМ	08:00 В контексті	23:20 The Efir
		13:30 Так промовляє Біблія	09:00 Ранок Надії	
		14:00 ЧП+	10:00 Так чи Інакше	

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

В КАБ.МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ.ДОДАТКАХ

IOS, ANDROID

 0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

 contact@hope.ua
a/c 36, Київ - 71,
04071 Україна

 contact-hope

Вивчайте Біблію
разом з нами online на сайті
BIBLE.UA

«Науково-історичний цикл програм з Олександром Болотніковим»

Духовно-просвітницька програма*

Майже чотири тисячі років вибраний народ очікує Месію - Того, Хто спасе людство.
Хто ж Той, про Кого написані пророцтва в давніх сувоях? Відповідь на це запитання ви дізнаєтеся в цьому циклі телепередач.

Три цикли передач:
У пошуках істинного Месії
Наука. Біблійні дослідження
Крах великої імперії

Акція: 10 грн.
*Кількість екземплярів обмежена
1 DVD// Мова: російська

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

В КАБ.МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ.ДОДАТКАХ

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом з нами online на сайті
BIBLE.UA

**«Науково-історичний
цикл програм з
Олександром Болотніковим»**

*Духовно-просвітницька програма**

Майже чотири тисячі років вибраний народ очікує Месію - Того, Хто спасе людство.
Хто ж Той, про Кого написані пророцтва в давніх сувоях? Відповідь на це запитання ви дізнаєтеся в цьому циклі телепередач.

Три цикли передач:
У пошуках істинного Месії
Наука. Біблійні дослідження
Крах великої імперії

Акція: 10 грн.

*Кількість екземплярів обмежена
1 DVD// Мова: російська

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Дороги, що здаються простими

«Буває, дорога людині здається простою, та кінець її – стежка до смерті» (Прип. 16:25).

Одного разу до мого кабінету увійшов босий дивакуватий молодик. Як і будь-який інший юний мрійник, він вірив, що колись отримає вищу освіту й перед ним відкриється прекрасне майбутнє. Та спокуси життя засліпили його. Він утратив орієнтири й загруз у хтивих задоволеннях, якими рясніє світ. Проте, дізнавшись про інший бік медалі, зрозумів, що життя втікає від нього, згадав про Бога, і розпач привів його до пастора.

Везучи цього юнака до лікарні, я мовчки розмірковував про величезну різницю між засобами боротьби Господа та нашого ворога.

Ворог спочатку пропонує гріховні задоволення та вдавану радість і лише потім дає відчуті наслідки отрути, яку вони приховують у собі. А Христос спершу показує шлях страждання, жертовності, відмови від задоволень, а потім дає вічне життя в мирі та радості.

У телевізійній рекламі алкоголю зазвичай зображають красивих, здорових, успішних молодих людей. Однак ворог ніколи не показує легені, уражені раком, або печінку, зруйновану цирозом через споживання алкоголю. Він обіцяє ейфорію від прийому наркотиків, але ніколи не говорить ні про розпач, ні про божевілля, які охоплюють людину, коли ця ейфорія минає. Він переконує в привабливості позашлюбних зв'язків, але нічого не говорить про порожнечу в серці та почуття провини, які приходять на зміну швидкоплинному задоволенню.

З Ісусом усе інакше. Ось що каже Христос: «Коли хто хоче йти за Мною, хай зречеться самого себе» (Матв. 16:24); «Бо Моє ярмо любе і Мій тягар легкий» (Матв. 11:30). Господь показує, що шлях наш вузький: «У світі зазнаєте страждання» (Івана 16:33). Проте потім ми бачимо красу вічного життя в мирі та щасті в краю, де більше не буде ні плачу, ні болю, ні смерті.

Ісус береже нагороду та вічне благословення наостанок. Спочатку – хрест, потім – слава. З ворогом усе інакше. Спочатку – швидкоплинне задоволення, потім – розпач, божевілля та смерть.

❗ Якщо у вас труднощі, прославляйте Ім'я Господа! Не завжди так буде! Невдовзі ви скуштуєте, навіть ще в цьому житті, особливе благословення, яке Господь зберіг для вас!

ЧИМ ЗИМА КРАЩА ЗА ЛІТО?

Найкраща пора року – це зима! Красива, весела, сніжна, багата на подарунки та з невичерпним запасом настрою! Зима – це неповторні візерунки на вікні, чудові розваги, хрустіння снігу під ногами та багатогранні переливи блискучих сніжинок!

Снігопади, мороз і вітер прикрашають пуховою ковдрою кожен шматочок землі, одягаючи дерева та будинки в чисті, блискучі шати. Однак якою б гарною та радісною не була зима, у більшості з нас вона все ж асоціюється тільки з холодом і Новим роком.

Новорічні свята та підготовка до них – справа добра, та чи слід нарікати на холод і з нетерпінням чекати тепла, якщо ці прекрасні зимові дні можна перетворити на справжню казку! І для цього зовсім не обов'язково витрачати багато коштів і часу, цілком достатньо гарного настрою та душевного друга поряд.

ПЕРЕВАГИ ЗИМИ НАД ЛІТОМ

- ✓ Чисте зимове повітря значно корисніше, ніж задушлива літня спека.
- ✓ Відпустка влітку – це фінансовий струс для всієї родини. А зимовий відпочинок обходиться дешевше, ніж літній.
- ✓ Узимку, щоб зігрітися, достатньо тепло одягтися, а влітку від спеки нікуди не подінешся.

- ✓ Відсутність настирливих мошок і комарів – це величезна перевага зими! Звісно, мороз теж «кусається», але чи може зрівнятися приємний зимовий рум'янець, що надає обличчю свіжості, з укусом комара?!

- ✓ Естетичний вигляд вулиць і зупинок, прибраних панівною порою року – зимою, навряд чи зрівняється з літньою «феєрією» недопалків, папірців та іншого сміття.

- ✓ У передчутті свят не слід перейматися тим, що продукти не помістяться до холодильника, – балкон і лоджія до ваших послуг!

- ✓ Море позитивних емоцій від зимових розваг значно краще запам'ятається, ніж будь-яке інше море! Лижі, сноуборд, ковзани, санки, сніжки, ліплення сніговика... А чи чули ви про тюбінги, льодянки, снігокати? Ні? Тоді у вас є шанс дізнатися, що таке справжні зимові розваги. Яскравий букет спогадів і гарний настрій вам гарантовані!

- ✓ Чашка запашного чаю та хрустка випічка краще смакують узимку, особливо якщо огорнутися картатим затишним пледом та одягти улюблені вовняні шкарпетки.

- ✓ Ви скажете: а як же фрукти й овочі? А їх можна заморозити, скористатися корисним консервуванням або ж замінити сухофруктами.

- ✓ Їхати в транспорті взимку значно приємніше, ніж улітку.

- ✓ Підготовка до новорічних свят – це можливість подарувати рідним і знайомим свою увагу, турботу та привід для радості. Чай, печиво, листівки й вироби власними руками – це справжнє щастя!

- ✓ Плануєте здійснити довгоочікувану покупку або терміново потрібно піти по хліб до найближчого магазину? Проблема «що одягнути» та «яку зачіску зробити» швидко вирішується за допомогою верхнього одягу та шапки!

- ✓ Кількість кишень узимку більша, ніж улітку, а отже, простір для сувенірів, цукерок і листівок зростає!

- ✓ Перегляд улюбленого фільму або читання корисної книги – приємні бонуси після роботи або у вихідний день.

- ✓ Не потрібно готуватися до пікніка. Запросіть друзів до себе на гостину або відвідайте їх самі.

- ✓ Шопінг напередодні свят не означає спустошення вашого гаманця! Придбайте стрічки, гудзики, нитки. Зв'яжіть собі та своїм друзям нову косметичку, шарф, светр, прикрасьте їх – і найкращий подарунок готовий!

- ✓ Навіть якщо ви занедужали, перенести застуду взимку не так прикро. Полежте, поніжтеся в улюбленому ліжку, їжте фрукти та швидше одужуйте!

Звісно, кожна пора року має свої переваги, і не можна сказати, що літо гірше, ніж зима. Однак саме зима пропонує нам можливість зробити своє сімейне вогнище затишнішим і душевнішим, нагадуючи, як ми потребуємо одне одного.

Зима не повинна бути похмурою, хоч вона й холодна! Інтернет-подорожі, веселі сімейні будні, витончена сніжинка на віконці, зимовий спорт і ще багато приємного дарує нам дивовижна зима. Насолоджуйтеся її красою та величчю!

Тетяна Суменко

ПОСПІШИШ – ЛЮДЕЙ НАСМІШИШ –

«Теж не добра душа без знання, а хто нагальє ногами, спіткнеться» (Прий. 19:2).

Цей вірш – літературний прийом давньоєврейської літератури, який має назву паралелізм. У біблійному паралелізмі перша сентенція – це основне твердження, друга ж – доповнює першу. У Слові Божому, перекладеному сучасною мовою, думка й ідея цього вірша передані так: «Не добра стараність без обдумування; великий поспіх призводить до помилок».

Ми могли б уникнути багатьох труднощів і проблем, якби навчилися спочатку думати, а потім діяти. Адже, як правило, слова та вчинки, що ускладнюють нам життя, є результатом необдуманості, інстинктивної реакції.

Життєвий шлях імпульсивних людей усіяний пораненими серцями та розбитими мріями.

Як можна тримати під контролем інстинктивні реакції? Дуже просто: перебуваючи в спілкуванні з Христом. Християнин, який після зближення з Ісусом протягом усього свого життя постійно спілкується з Ним, просто розповість Христу, що він відчуває

в момент спокуси, і Господь звільнить його від усіх негативних почуттів.

«Александро, ви утопіст, – скажете ви. – Коли справи йдуть погано, ніхто не думає про Ісуса». Можливо, ви й маєте рацію, але саме в цьому корінь усіх наших проблем. Якщо у важкі хвилини ми опиняємося без Христа, то обов'язково програємо, навіть якщо не промовляємо жодного поганого слова й не робимо нічого на шкоду іншим.

Щосекунди залишатися на зв'язку з Ісусом – велике завдання християнина. Суть християнського життя – у постійному спілкуванні з Христом. І якщо ми так житимемо, добрі діла стануть природним наслідком близьких стосунків з Господом.

Я знав одного юнака. Це була прекрасна людина. Утім, на спортивному майданчику він з усіма лаявся й влаштовував скандали з будь-якого приводу. Зустрівши його за кілька років, я помітив, що він повністю

змінився. І далі займався спортом, але вже до всіх виявляв ввічливість. Секрет такого перевтілення полягав у постійному спілкуванні з Христом. У цього юнака було два варіанти: покинути спорт, щоб не створювати собі проблем, або ж залишатися на спортивному майданчику, перебуваючи з Ісусом. Він вибрав другий варіант і досяг чималих успіхів.

❗ Постійна присутність Христа в нашому житті може зробити справжнє диво: інстинктивні реакції траплятимуться дедалі рідше, а в нашому характері почнуть відображатися прекрасні риси Ісуса.

Александро Буйон

Псалом 91

¹ Хто живе під покровом Всевишнього, хто в тіні Всемогутнього мешкає,

² той скаже до Господа: «Охороно моя та твердиня моя, Боже мій», – я надіюсь на Нього!

³ Бо Він тебе вирве з тенет птахолова, з моровиці згубної,

⁴ Він пером Своім вкриє тебе, і під крильми Його заховаєшся ти! Щит та лук – Його правда.

⁵ Не будеш боятися страху нічного, ані стріли, що вдень пролітає, ані зарази, що в темряві ходить, ані моровиці, що нищить опівдні, –

⁷ впаде тисяча з боку від тебе, і десять тисяч праворуч від тебе, до тебе ж не дійде!..

⁸ Тільки своїми очима подивися, – і заплату безбожним побачиш, ⁹ бо Господа, охорону мою, Всевишнього ти учинив за своє пристановище!

¹⁰ Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться,

¹¹ бо Своім Ангелам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх, –

¹² на руках вони будуть носити тебе, щоб не вдарив об камінь своєї ноги!

¹³ На лева й вужа ти наступиш, левчука й крокодила ти будеш топтати!

¹⁴ «Що бажав він Мене, то його збережу, зроблю його сильним, – бо знає Ім'я Моє він;

¹⁵ як він Мене кликатиме, то йому відповім, Я з ним буду в неволі, врятую його та прославлю його,

¹⁶ і довгістю днів Я насичу його, і він бачити буде спасіння Моє!»

УСЯ СПРАВА В СЕРЦІ –

«І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті» (Єзек. 36:26).

Одного разу в невеличкому селищі ми з другом купували на ринку картоплю. Нас обслуговувала проста жінка, яка, можливо, навіть ніколи не виїжджала за межі свого села.

Замість гирі ця жінка використовувала предмет, який дозволяв їй зважувати лише півкілограма. Я звернув увагу на те, з якою спритністю кмітливо продавчиня брала дві-три вже зважених картоплини й знову клала їх на ваги, щоб зважити нам два кілограми, – саме стільки ми хотіли купити.

Я подивився на свого товариша. Він теж помітив хитру схему цієї простої жінки. «Нічого не вдієш, – сказав я йому, – уся справа в людському серці».

Людина народжується на світ уже грішною за своєю природою. Вона егоїстична, і їй подобається неправильно чинити. Коли йдеться про неписьменних або простих людей, як вищезгадана жінка, хитрощі набувають форми примітивного гротеску й навіть викликають сміх. Та коли люди культурні й освічені, вони стають неймовірно витонченими в мистецтві обману.

«І покроплю вас чистою водою, – і станете чисті; зо всіх ваших нечистот і зо всіх ваших бовванів очищу вас. І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро» (Єзек. 36:25, 26). Обіцянка Бога не стосується дій і вчинків. Вона вказує на глибинну суть проблеми – серце, тобто спосіб мислення, розум, витоки зла.

Ми часто обманюємося поверхневою стороною справи. Щоразу, коли перед нами стоїть вибір, надія на те, що все зміниться, перемагає в нашому

серці. «Ця політична партія – найкраща», – думаємо ми. «У цій системі наш вихід», – плекаємо надію, але часто ці сподівання не виправдовуються. А все тому, що проблема не в системі, а в серці людини. Комунізм, імперіалізм, праві, ліві, центристи – теоретично всі вони бажать добра. Та доки серце людини не навернене, вона за своєю природою й далі залишається егоїстичною й шукає зиску, дбаючи передусім про себе, а не про інших. Культура й освіта частково сприяють тому, що ми починаємо враховувати інтереси людей, але все ж залишаємося егоїстами.

❗ Запитайте себе: «Чи справді я пережив навіреннє згори? Чи моя поведінка – лише витончена манера показати, що все гаразд?» Воістину навіренній людині немає потреби доводити, що вона така. Вона просто живе, і діла її – це рясні плоди, які свідчать на користь Господа.

Если ближний упал

Если ближний упал,
Ты его подними.
«Да он сам виноват!» –
Кто-то скажет вблизи.

Ты не слушай его,
Поступай по любви!
Виноват?! Ну и что?
Нет людей без вины.

Если тяжело кому,
Тяжесть с ним раздели.
Не смотри на вину,
От души все прости.

Если ближний замерз,
Ты его обогрей,
Ему горько до слез –
Вытри слезы скорей!

Ну а радость пришла,
Ты порадуйся с ним...
Встречи в жизни у нас
Не случайны, пойми...

Помолись за того,
Кого встретил в пути.
Это Божий закон –
Поступать по любви.

ЧОМУ В ЛЮБОВІ З'ЯВЛЯЮТЬСЯ ПРОГАЛИНИ?

Тоді як більшість батьків справді люблять своїх дітей, самі діти часто не відчують цієї любові. Особливо це проявляється, коли батьки впадають у крайнощі, вдаючись до надмірного захисту та контролю. Чому так трапляється? Розглянемо типові помилки в поведінці батьків.

✓ «Мати-квочка» (надмірний захист). Ця модель виховання призводить до негативних наслідків і викликає такі побічні реакції:

- пригнічує дітей;
- перешкоджає їм ставати сильними, незалежними дорослими;
- робить їх нездатними завойовувати довіру;
- ускладнює формування навички приймати зважені рішення;
- не дозволяє дітям вчитися на помилках.

✓ «Армійський сержант» (надмірний контроль).

Коли один з батьків – «армійський сержант», то він керує сім'єю доволі суворо: встановлює правила та норми, вигукує команди, надмірно контролює. Діти в такій родині часто зростають у страху. У них формується думка, що дорослі становлять загрозу. Один з негативних наслідків такої поведінки батьків – занижена самооцінка дітей.

Вони думають про себе: «Я поганий», «Мене ніхто не любить», «Я невдаха», «Від мене жодної користі».

Командування та допити – типова манера спілкування батьків, якщо вони «армійські сержанти». Щодня діти чують тисячі команд і безліч запитань. І такий надмірний батьківський контроль часто завдає їм шкоди:

- викликає опір, розлюченість чи сплеск емоцій;
- спричиняє непотрібні конфлікти;
- змушує дітей думати, що успіх приходить тільки завдяки досягненням і досконалості в усьому;
- робить їх рабами шкідливих звичок.

А це, зрештою, призводить до того, що в дітей виникають проблеми у взаєминах з іншими, вони в усьому звинувачують себе, не хочуть підкорятися або стають пасивно-агресивними, надто переймаються тим, що про них подумают інші, не можуть організувати своє дозвілля.

✓ «Мама/тато-Дисней» (надмірне потурання).

Термін «диснейський тато» вживається на позначення розлученого батька, котрий поводить так, ніби діти на постійних канікулах. Надмірно доглядливі батьки дозволяють усе, чого б не попросили їхні діти: іграшки, одяг, навіть особливі переваги.

Намагаючись ошчасливити й убезпечити своїх дітей, «диснейські» мамі й таті не встановлюють жодних обмежень. Діти з таких сімей не здатні встояти перед реаліями та розчаруваннями життя.

У Біблії є застереження щодо надмірного потурання. У книзі Приповістей 19:18 сказано: «Картай свого сина, коли є надія навчити, та забити його – не піднось свою душу». Зазвичай дітям, яким потурують, притаманні такі характеристики:

- егоїзм;
- гіпертрофоване почуття власної гідності;
- нестача самовладання;
- імпульсивність.

Якщо ви даєте дітям усе, чого б вони не забажали, ви не готуєте їх до відповідальності в дорослому житті. Надмірне потурання згодом призведе до невдоволення та жадібності. Діти стають залежними від придбання нових речей. Що більше вони отримують, то більше їм хочеться. З кожною новою іграшкою новизна втрачається дедалі швидше.

Діти в таких «диснейських» сім'ях вважають домашні обов'язки нудними й відмовляються їх виконувати. Їх дратує, якщо їм у чомусь відмовляють. Коли ж батьки обирають тверду позицію й наполягають на своєму, дитина може битися в істеричі чи навіть знепритомніти, усіяло намагаючись виявити контроль над своїми батьками. Настає час, і такі батьки засмучуються, гніваються, ображаються, що їхня дитина стала такою зіпсованою, але все одно не можуть сказати їй «ні». Це єдиний відомий їм спосіб дарувати й отримувати любов.

• ВАЖЛИВІСТЬ БАЛАНСУ

Які причини надмірного потурання дітям? Часом люди просто копіюють модель батьківської сім'ї, у якій вони виростили й де теж практикувалося надмірне потурання. Воно може бути наслідком того, що батьки відчують провину перед дітьми за недостатню кількість часу, проведеного з ними. Причиною можуть бути й глибші проблеми, які походять з дитинства самих батьків, наприклад, неприйняття або постійні нестатки.

Дітей потрібно вчасно привчити до організованості та відповідальності. Без цих якостей вони можуть стати невпевненими, дратівливими та змученими. Ще змалку потрібно формувати в дітях правильні звички. Багато батьків нехтують своїм обов'язком в перші роки життя дітей, думаючи, що коли ті подорослішають, то тоді вже потрібно щосили пригнічувати в них зле й виховувати добре. Однак цю роботу слід розпочати, коли батьки ще гоїдають

своїх немовлят на руках. Не потрібно всіляко потурати їм, але не слід і постійно сварити їх. Твердість, рішучість і послідовність у взаєминах з дітьми принесуть найкращі результати.

Ніколи батьки не повинні дозволяти дитині брати над собою гору. Немає необхідності без крайньої потреби вдаватися до жорстких заходів, щоб підтримати власний авторитет. Спокій, непохитність і доброта, яка запевняє дитину у вашій любові, зроблять свою справу.

! Практичні поради для налагодження правильних взаємин з дітьми:

- Приділяйте сім'ї належну увагу.
- Разом плануйте час.
- Будьте оптимістичні, говоріть про позитивне, висловлюйте любов і зацікавленість.
- Розв'язуйте проблеми спільно.
- Згадуйте про щасливі моменти.
- Діліться своїми переживаннями з дітьми. Просіть дитину допомогти вам.
- Цікавтеся захопленнями своєї малечі, не контролюючи її надмірно. З радістю дозволяйте дитині розвивати свої вміння, не вдаючись до надмірного контролю й не намагаючись нав'язати їй невтілені мрії свого дитинства.
- Долучіться до доброчинності.

Дорогі батьки, ніколи не забувайте про безумовну любов, описану в Біблії. Це здатність любити, незважаючи на недоліки та помилки. Така любов об'єктивна й зосереджена на добробуті дітей, їхніх здібностях, особистому виборі життєвого шляху тощо.

Неможливо виявляти безумовну любов без молитви та вивчення Біблії. Ми маємо прагнути до Божественної мудрості, щоб знати, коли виявити твердість, а коли – гнучкість.

Безумовна любов – це Божественний принцип, і якщо ми втілюємо його в сімейних взаєминах, то отримаємо обіцяне «життя надміру», про яке говорить Ісус.

Карен Ф.

Щоб наставляти людей на шлях істинний, потрібно йти ним самому.

Не потрібно нічого доводити. Красу помітно, розум чутно, а доброту відчуваєш.

ЯК СУГЛОБИ «ПЕРЕДБАЧАЮТЬ» ПОГОДУ

«Голос мого коханого!.. Ось він іде, ось він скаче горами, по пагірках вистрибує...» (П. Пісень 2:8).

Суглоби нашого тіла не лише дозволяють нам скакати горами, а й здатні витримувати навантаження під час підняття великої ваги, ходьби або бігу. Навіть ходова частина автомобіля не може зрівнятися за надійністю та міцністю з простою та водночас дивовижною будовою суглобів і їхньою здатністю до самооновлення та відновлення.

Будова більшості суглобів схожа. У місцях з'єднання кісток їхні частини вкриті суглобовим хрящем, який доволі міцний, пружний і має гладку поверхню, що забезпечує добре ковзання. Завдяки особливій будові хряща навантаження на суглоби розподіляється рівномірно, цьому також сприяють м'язи та зв'язки, що кріпляться довкола суглоба. Суглобовий хрящ не містить нервових закінчень і кровоносних судин, живиться за рахунок суглобової рідини та із судин прилеглої до нього кістки. Хрящ складається з хондроцитів – клітин, які виробляють міцні волокна, так званий колаген. Він є основою суглобового хряща й обумовлює його міцність та еластичність. До колагенових волокон кріпляться солі кальцію й глікозаміноглікани (хондроїтину сульфат і глюкозаміну сульфат), необхідні для утримання вологої хрящової тканиною. Багато мазей для лікування суглобів містять саме ці речовини.

Зовні до суглобів щільно прилягає міцна капсула, завдяки чому утворюється суглобова порожнина. Внутрішня поверхня капсули виробляє синовіальну рідину, що заповнює цю порожнину. Основна функція синовіальної рідини – зволожувати та зм'якшувати суглобові хрящі, зменшуючи тертя між ними. У разі навантаження на суглоби вона виділяється через пори з глибоких шарів хряща для його зм'якшення. Коли навантаження зменшується, рідина йде назад усередину хряща. Тому ковзання суглобових хрящів відбувається майже без тертя навіть під час значних фізичних навантажень. Нестача синовіальної рідини погіршує ковзання, а це посилює тертя й може бути причиною «поскрипування» суглобів. Іноді синовіальна рідина виділяється в достатній кількості, проте страждає її якість, що згодом призводить до пошкодження хряща.

У суглобах підтримується тиск трохи нижчий за атмосферний, тому вони не розходяться й не розхитуються. Цим можна пояснити чутливість хворих суглобів до коливань атмосферного тиску, тому такі люди можуть «передбачати» погіршення погоди.

Здорові суглоби забезпечують повноцінний рух. Завдяки їхній злагодженій роботі коханий дівчини Суламіти з книги Пісня над піснями міг скакати та вистрибувати по пагірках, поспішаючи на зустріч із нею. Любов до Суламіти спонукала юнака

шукати зустрічі зі своєю обраницею. Так і любов до Бога спонукатиме нас шукати Його та прагнути туди, де Він перебуває. Одне з місць, відзначених особливою Божою присутністю, – це Його церква. Тут ми можемо зустрітися й радісно спілкуватися з Господом. Можливо, наші суглоби з віком «передбачають» погіршення погоди, але нехай дощ або сильний вітер не стануть перешкодою для відвідування Молитовного будинку. І тоді Господь скаже: «Чую "голос мого коханого!.. Ось він іде, ось він скаче горами, по пагірках вистрибує"» (П. Пісень 2:8), отже, він любить Мене».

ЧОМУ ЯКІВ КУЛЬГАВ НА СТЕГНО
«І засвітило йому сонце, коли він перейшов Пенуїл. І він кульгав на своє стегно» (Бут. 32:32).

Причиною болю в суглобах та кульгавості найчастіше є артроз. Це захворювання, за якого порушується оновлення суглобового хряща й він поступово руйнується. Міцний та еластичний хрящ стає тонким і сухим, з шорсткою поверхнею. За статистикою, артроз суглобів переважно виникає ближче до 60 років у людей, які мають справу з великими фізичними навантаженнями, багато працюють стоячи або сидячи. Чоловіки схильні до артрозу менше, ніж жінки. Якщо ми помічаємо перші симптоми хвороби – біль у суглобах, хрускіт, дискомфорт під час руху, – це привід звернутися до лікаря, щоб уникнути ускладнень, що призводять до інвалідності.

Найчастіше при артрозі страждають колінні та тазостегнові суглоби. Менш схильні до руйнування суглоби рук. Та якщо людина відчуває постійне навантаження на певні суглоби, тоді ризик хвороби зростає. Як правило, у разі артрозу суглобів колін, стегна або таза хворому важко підніматися й спускатися сходами, тому що рух завдає йому болю. Іноді в разі переохолодження виникає відчуття ломути в суглобах, припухлість.

Причиною артрозу може бути не лише надмірне фізичне навантаження, а й колишня травма, порушення обміну речовин, ендокринні захворювання, виражені атеросклероз, остеохондроз і тривале защемлення нервових корінців хребта.

Профілактика артрозу – це помірні фізичні вправи, які не викликають болю в суглобах. Також рекомендують заняття штангою. Якщо ваша робота пов'язана з надмірним навантаженням на суглоби, його необхідно зменшити. Наприклад, якщо ви сантехнік або майстер плиткових робіт, можете використовувати наколінники, щоб зменшити тиск на колінні суглоби. При цьому не забувайте про невеликі перерви, під час яких слід робити вправи за принципом динамічного навантаження без статичного напруження. Це можуть бути вправи на спині, плавання тощо.

Особливої дієти для хворих на артроз не існує. Повноцінне харчування із забезпеченням всіма необхідними мікроелементами та вітамінами – ось

і все, що потрібно організмові. Не забувайте стежити за калорійністю продуктів, щоб уникнути зайвої ваги. Доведено, що люди з надмірною масою тіла мають вищий ризик розвитку артрозу колінних суглобів. У хворих на артроз колінних і тазостегнових суглобів зниження ваги поліпшує перебіг захворювання. При цьому більше полегшення відчувають колінні суглоби, ніж тазостегнові. Ще важливо уникати переохолодження суглобів, що часто відбувається в людей, які працюють на вулиці, особливо в сиру погоду. Пам'ятайте, що суглоби не люблять холоду.

Біблійний герой Яків почав кульгати на стегно після нічної боротьби з Богом. Сутічка тривала цілу ніч. Яків не знав, що це Христос в образі людини прийшов до нього й боровся з ним. Іноді й ми боремося з Богом, не знаючи про це. Ідемо проти Його волі, втрачаючи здоров'я та сили. Однак Господь не бажає цього. Його руки простягнені до нас не для боротьби, а для допомоги. Тож візьмімося за них з дитячою довірою й скажімо, як Яків, котрий вже над ранок, відчуваючи біль і безсилля, усвідомивши, Хто бореться з ним, схопився з надією за Христа й вигукнув: «Не пусти Тебе, коли не поблагословиш мене» (Бут. 32:27).

ЛІКУВАННЯ АРТРОЗУ ТА «ДУХОВНОЇ КУЛЬГАВОСТІ»

«І підійшов Ілля до всього народу, й сказав: «Чи довго ви будете скакати на двох галузках?»» (1 Цар. 18:21).

Лікування артрозу залежить від ступеня вираженості захворювання та найефективніше на початкових стадіях, коли хрящ пошкоджений, але повністю ще не зруйнований.

Перше, що важливо пам'ятати: статичне навантаження на ушкоджені суглоб має бути мінімальним. Рекомендують вправи, які не викликають сильного тиску на суглоби й стимулюють у них кровообіг. Тут важливо знайти золоту середину. Цілковита нерухомість суглоба або ж, навпаки, надмірне навантаження може завдати шкоди. Виняток становить період загострення захворювання, коли простежується запальний процес. У такому разі повний спокій або мінімальне навантаження на суглоби необхідні й корисні.

При артрозі суглобів ніг рекомендована скандинавська ходьба, для якої використовують спеціальні палиці, схожі на лижні. Такий вид ходьби тренує близько 90 % усіх м'язів тіла, при цьому зменшуючи тиск на коліна й хребет. Скандинавська ходьба покращує відчуття рівноваги та координації, допомагає повернутися до повноцінного життя людям з різноманітними проблемами опорно-рухового апарату.

Під час лікування добре використовувати контрастні компреси. Для цієї процедури потрібні два тазу з гарячою

та холодною водою. Змочуючи в них рушник, ми по черзі прикладаємо їх на хворий суглоб: гаряче на 1-3 хвилини, холодне на 10-30 секунд, зробивши 8-10 змін. У разі правильно проведеної процедури шкіра над суглобом почервоніє, відчуватиметься тепло. Цикл процедури – 10 днів. Після контрастних компресів суглоб слід накрити сухим рушником на 20-30 хвилин, щоб у ньому ще якийсь час підтримувався посилений кровообіг. Потім корисно зробити легкий масаж суглоба та прилеглих до нього м'язів.

У домашніх умовах можна приготувати трав'яний компрес і прикладати його на суглоби на ніч протягом 10-14 днів. Зазвичай результат помітний на четвертий-п'ятий день лікування.

Компрес № 1: 1 ч. л. кореня живокосту подрібнити на порошок, додати 1 ч. л. сухого імбиру та 2 ч. л. подрібненого насіння льону (замість імбиру можна використовувати суху гірчицю). Усе ретельно перемішати й поступово додавати воду, помішуючи до утворення напіврідкої кашки. Отриману суміш накладаємо на суглоб. Зверху компрес утеплюємо ватою й фіксуємо еластичним бинтом. Великі корені живокосту можна подрібнити, заливши їх на 2-3 години водою й потім пропустивши через м'ясорубку або збити в блендері.

Компрес № 2: 1 ст. л. сухого імбиру + 1 ст. л. кореня шавельника + 1 ст. л. шийок хмелю настоюємо сім днів на 200 мл 40 % етилового спирту. Потім до отриманої суміші додаємо 500-700 мл води, проціджуємо через марлю. Цією настоянкою просочуємо марлю, складену в 6-8 шарів, і використовуємо у вигляді зігрівального компресу. Має бути відчуття тепла, можливе легке печіння. Якщо печіння сильне або, навпаки, тепло не відчувається, то слід зменшити або збільшити кількість води. Це залежить від індивідуальної чутливості шкіри. Добре перед використанням настоянки на 100 мл додати 5 мл спиртового розчину прополісу.

Ці поради допоможуть поліпшити ваше здоров'я. Проте навіть якщо ваші суглоби постраждали надто сильно й радикально змінити щось складно, не впадайте в розпач. Майте віру в Бога – і в день Другого приходу Христа ви отримаєте повне цілення. «Скажіть тим, що вони боязливого серця: "Будьте міцні, не лякайтесь! Ось ваш Бог... Він прийде й спасе вас!" Тоді буде скакати кривий, немов олень, і буде співати безмовний язик, бо води в пустині заб'ють джерелом, і потоки в степу!» (Ісаї 35:4, 6).

Господь бажає допомогти всім стражденим. Він глибоко співчуває людям, які кульгають через болі в суглобах. Та найбільше Він бажає зцілити нас від «духовної кульгавості», тобто стану духовного роздвоєння та непослідовності. Саме до цього закликав пророк Ілля, стоячи на горі Кармел перед численним ізраїльським народом. «Чи довго ви будете скакати на двох галузках? Якщо Господь – Бог, ідіть за Ним, а якщо Ваал – ідіть за ним!» (1 Цар. 18:21). Сьогодні Господь звертається із цими словами й до нас. Він пропонує зробити вибір між істиною й оманною, між поклонінням Йому та ідолами цього світу. Не відкладаймо цього рішення та впевнено прямуймо за Богом.

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- Через додатки
для Android та iOS
- На SoundCloud
- В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Людмила Шаповал
Ганна Борисовська

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 08.11.2018 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку:
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 от 03.12.2003

НАША АДРЕСА

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Замовляй
безплатний
курс для себе
і своєї сім'ї

0 800 30 20 20
(*безплатно
з мобільних
та стаціонарних
телефонів України)

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Притчи Рабби Ісуса» (рос.)
- «Еммануїл» (рос.)
- «Таємниці пророка Даниїла» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Дивовижні пригоди» (укр.)
- «Твоя подорож» (укр.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)
- «10 вопросов к Богу» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ СТОСУНКІВ

- «Когда любовь
возвращается домой» (рос.)

СУБОТНІЙ ВЕЧІР

НА ТЕЛЕКАНАЛІ "НАДІЯ"

ЩОП'ЯТНИЦІ О 19:30